

Mən, Aytəkin Mehman qızı Bakı şəhərində ziyalı ailəsində anadan olmuşam. Əslən Şuşadan olan Mehman adlı ziyalı bir şəxsin övladıyam. Uşaq ikən evimizin qonaqları şairlər, yazarlar, rəssamlar, elm və incəsənət xadimləri, bir sözlə ziyalılar olmuşlar. Belə ziyalıları evimizdə tez-tez görmək, onların arasında böyümək məndə şeirə, ədəbiyyata uşaqlıqda xüsusi bir maraq oyadır ki, bu da məni məktəbi əla qiymətlərlə bitirdikdən sonra BDU-nun filologiya fakultəsinə aparır. Orada mən Əliyar Qarabağlı, Yusif Seyidov, Nizami Cəfərov, Şamil Qurbanov, Ağa Laçınlı kimi gözəl, savadlı müəllimlərdən dərslər almışam. Bugün mən nəsihət, məsnəvi, rübai və sərbəst şeirlər yazıram. "Qaranlıq gecənin bir sabahı var", "Seçilmiş şeirlərim", "Şairlik zirvəsi" adlı kitabların müəllifiyəm.

GÖZƏL ALLAHIM

Əlimdən tutursan yığılanda mən,
Qoymursan heç yerdə heç vaxt əyiləm.
Mənim ömür dostum, vəfalı şahım.
Ey böyük, ey uca gözəl Allahım!
Hər yerdə köməyim olmusan mənim,
Mənim ürək dostum, könül həmdədim...
Səndən istəyirəm nə istəsəm mən,
Hörməti, sevgini səndən görmüşəm.
Mən necə deməyim "çox şükür" sənə,
Baxıb sevinərkən səadətimə?!

Səni dərk etməyən başə yerinə,
Deyirəm: "Çox sağ ol" hər yerdə sənə.
Bu qədər nemətlər yaratmışan sən,
Səni dərk etmək də çətindir hərdən.
İnsan aciz qalır böyüklüyünə,
Baxanda çox şeyin gözəlliyinə...

ŞAIRLİK ZİRVƏSİ

Vicdanım ələndi Allah yanında,
Qələm mükafatı aldım o anda.
Onu almaq üçün məni sınaq,
Bu gözəl qələmə o layiq sandı.
Sanmayın asandır onu qazanmaq,
Bu qədər sınaqdan üzü ağ çıxmaq
Qarşına çıxacaq hər bir sınaqdan
Tanrı xatirinə üzü ağ çıxmaq.
Şairlik zirvəsi böyükdür,
O zirvəyə qalxan seçilmişlərdir.
Tanrı vəh göndərir seçilmişlərə,
Hər kəs qalxa bilməz o zirvələrə.
Çox şükür Tanrıya, şairəyəm mən,
Allahım vermişdir əlimə qələm.
Hikmətlər yazıram yazan zaman mən,
Oxuyanlar desinlər doğrudan "Əhsən!"
Yüz il ötsə belə ölməz şairlər,
Onlardan qalacaq gözəl şeirlər.
Oxuyub onları düşünəndə siz,
Böyük hörmət ilə yad edərsiniz...

ŞAH VƏ KƏNİZ

Bir gün bir məmləkətdə zalım bir şah var idi,
Çətin sualları ilə vəzirini mat edirdi.
Bir gün vəzirini o, çağıraraq yanına,
Çətin suallarını sırayla verdi ona.
Vəzir xəyala daldı, sualı çətin sandı,
Çox düşünüb beləcə, xeyli xəyala daldı.
Kənzilərdən birini dərhal yadına saldı,
Kənzilərdən birisi ağıllı kənz idi,
Çətin suallar ona çox vaxt asan gəlirdi.
Ağıllı kənizi o, tez çağırdı yanına,
Ən çətin sualı da, düşünüb verdi ona.
Kənz tapdı sualın cavabını beləcə,
Özü kənz olsa da, onda çoxmuş düşüncə.
Şah çağırıb vəzirini, soruşdu vəzirindən:
-Söylə görüm nə etdin, cavabları tapdın sən?
-Bəli, əziz şahımız, cavabları tapdım mən.
-Düzünü de, vəzirim, özünü tapdım bunu,
Yoxsa kənardan sənə söylədilərmi onu?
-Kənzilərdən birisi cavabı tapdı düzü,
Özü də çox tez tapdı, düşünmədi çox özü.
Şah əmr etdi: -Qoy gəlsin, cavabı tapan kənz!
Bu gündən etibarən vəzirimdir o kənz!
Kənz gəlib dayandı düz şahın göz önündə,
Vəzir olacağını düşünməzdi ömründə.
Kənzin gözlərindən yaşlar süzülüb axdı,
Şahın üzünə o, böyük təəccüblə baxdı.
Həyatda heç kim bilməz nələr gözləyir onu.
Səbirlə yaşayanın möcüzə imiş sonu.
Yeter ki, hər insanın əməli saleh olsun,
İnsanın yol yoldaşı ağıllı, kamal olsun.

AZƏRBAYCAN

Dünyada bir yer var, Azərbaycandır adı.
Ağızlardan getməz nemətlərinin dadı.
Hara getsəm belə sənənsən Vətənim,
Səninlə döyünür bu təmiz qəlbim.
Sən odlar yurdusan, gözəl diyarsan,
Tanrıdan bizlərə bir yadığarsan!
Xəzər bəzəyindir, Qarabağ gözün,
Üzünə çəkirən dünyanın gözün.
Yad gözlər dikilib sənə əzəldən,
Qoy tanrım qorusun səni nəzərdən.
Dünyanın ən gözəl məkanısən sən,
Döyünən qəlbimsən sinəmdə Vətən!

VERMƏYİN DƏYƏRİ DƏYƏRSİZLƏRƏ

Verməyin dəyəri dəyərsizlərə,
O zaman zərbələr dəyər sizlərə.
Dəyər də qızılək çox qiymətlidir,
Hər yerdə, hər kəsə layiq deyildir.
Qızılı verərlər ən əzizləyə,
O da sağ ol deyər qızıla görə.

İSMƏT

Həyanı, isməti yenidən dəbdə,
Görmək istəyirəm qızda, gəlində.
Həya donu geysin insanlarımız,
Kişili, qadınli, elə hamımız.
Həya bəzəyidir qızın, gəlinin,
Böyükdən kiçiyə elə hər kəsin.
Həyaya bürünüb gəzsək hamımız,
Daha da saflaşar bu gün dünyamız.

EL QINAĞI

"El qınağı" adlı bir əmmamız var,
Neçə taleləri qınaq sındırar.
Qınaq özgəni daha asandır.
Ən böyük günah da elə qınaqdır.
İnsanın yoluna tikanlar düzən,
Məni qınamayın, elə qınaqdır.
Qınaq atəşində yanar talelər,
Deyin, indi sizi kimlər güldürər?
Kim sizin ayağı sixan başmağı,
Geyinib sizin tək bu yolu geder?

Qınaq atəşinə tuş gələn insan,
Həmin o qınaqdan görməzmi ziyan?
"Camaat nə deyər?" - deyərək hər an,
Çox seylər itirər zamanla insan...
El qınağı adlı həmin məsələ,
Neçə taleləri qırırşdır yaman.
Ömrünü çox xoşbəxt, şən yaşamağa,
Bilin ki, həyatda layiqdir insan.

OĞUL ÇÖRƏYİ

Oğul böyüdərkən elə böyüt sən,
Oğul çörəyini yeyə biləsən.
Oğul çörəyinin dadı başqadır,
Hər oğul çörəyi sanki bal dadır.
Oğullar böyüsün, bir igid olsun,
Bütün oğulları Allah qorusun.
Oğul çörəyini dadmaq bizlərə,
Gözəl analara, qoy nəşib olsun.
Qoy Allah qorusun, mərd oğulları!
Ana üçün, el üçün yaşayınları.
Bu gül balaları, gül oğulları,
Tanrım, özün qoru mərd oğulları!
Nə dadlı çörəkdir, oğul çörəyi?
Hər ana dadmışımı oğul çörəyini?
Elə analar var dadmayıb onu.
Beləcə çatıbdır ömrünün sonu.
Belə analara qoy rəhmət olsun,
Gözəl oğulları Allah qorusun.
Mən arzu edirəm bütün analar,
Oğul çörəyini hər an dadsınlar.
Oğullar qazansın, analar yesin,
Bacılar qardaşla daim fəxr etsin!

DEMƏYİN PULA SİZ ƏL ÇİRKİ HEÇ VAXT

Deməyin pula siz əl çirki heç vaxt,
Parasız qoymasın heç kəsi Allah.
Hər şey olmasa da, çox şeydir para,
İnsanın üzünü etməyər qara.
Paradır insanın üzün ağardan,
Para ilə qara da seçilmir ağdan.
Qatığa qara desə, parası olan,
Deyərlər "qaradır" qatıq doğrudan...

SULTAN SÜLEYMANIN NƏSİHƏTİ

Bir gün bir şah var imiş, adı Süleyman imiş.
Çağırıb vəzirini, vəsiyyəət etdi ona:
-Mən öləndə əlimi çıxararsız tabudan,
Həkimlərin çiyində köçəcəyəm dünyadan.
Paylayın insanlara qızilları da ordan!
Hikməti anlamayan vəzir soruşdu şahdan:
-Nədir bunun mənası, düşünürəm bayaqdan?
Axı anlamadım mən, varislərin var ikən,
Həkimlərin çiyində neyçün köçməlisən sən?
Şah düşünüb beləcə, xeyli xəyala getdi,
Sanki bir an, bir anlıq bu dünyanı tərək etdi.
Açıqlayıb hikməti, vəzirə belə dedi:
-Qoyun görsün insanlar, şah da əliboş getdi!
Həkimlər ola-ola, bu dünyanı tərək etdi...

HƏYASIN QORUYAR AQIL BİR İNSAN...

Nahaq qarşısında sussa birisi,
Sanma aciz biri həmin o kəsi.
Sussada susmuşdur, açilliyindən,
Sanmayın susmuşdur acizliyindən.
Həyasın qorumuş aqıl bir insan,
Sanmaki qalıbdır nahaq o zaman.
Gülsədə nadana o öz qəlbində,
Xoş sözlər söyləyər ona dilində...
Çünki o arifdir, cahil deyildir,
Qəlb qırmaq onun üçün asan deyildir.
Mərhəmət gözdür o öz qəlbində,
Hər kəsə danışar onun dilində.
Belə insanları Tanrı qorusun,
Hər yerdə, hər zaman onlar var olsun.